

Crònica

El bosc dels sentits

La proposta més atractiva de les III Jornades del Paper de Sarrià de Ter, celebrades el mes d'octubre de 2001, fou l'exposició que l'escultor Eudald Alabau va muntar en una antiga fàbrica de paper reciclat del carrer Major de Sarrià.

«Els arbres són les columnes del cel; el dia que desapareguin el firmament caurà». Aquest adagi dels indis nord-americans motivà l'artista de Ripoll a crear un bosc de paper, emprant com a matèria primera caixes de cartró ondulat, paper maixé i suro, per formar una mostra inicial anomenada «Les columnes del cel», tot manllevant el nom del proverbi indi. Més tard, a mesura que el nombre d'arbres va créixer fins arribar a més de 40, l'obra es convertí en «El Bosc dels Sentits».

En el bosc imaginari de Sarrià, després de traspasar un portal de bobines de paper apilades, se succeïen la terra de Xauxa, un univers de plantes gegantines, a semblança i reivindicació de l'Amazònia, actualment en perill, i el bosc viu, ple de parany i amagatalls: el cau de la serp, el rebost de l'esquirol desmemoriat, el rusc d'abelles que aprofita la cavitat d'un roure sec, el niu del picot, el pi esgarrapat per l'ós que hi esmola les urpes, o l'erol de bolets, pets de llop inversemblants, que es reproduïen en cercles –segons la memòria popular de la gent de muntanya, dins aquestes figures concèntriques era on es reunien les bruixes en l'antiguitat.

L'artista, que també és professor d'art, va dissenyar un recorregut

El bosc imaginari de Sarrià de Ter.

tàctil i sensorial, didàctic, per tal que hom descobreixi, imagini, els secrets que la natura amaga i, d'aquesta manera, coneixent-la, hom aprengui a respectar-la. Descalços, petits i grans trepitjaven la catifa de paper que protegia el sòl, com la molsa i les fulles seques cobreixen la terra. Del bosc viu es passava a l'àrea desforestada, on jeien les soques d'arbres talats, i d'aquí a l'àrea cremada, anunciada per la forta olor que desprèn l'oli de ginebra. La nova textura del terra cobert de serradures ennegrides ens recordava amb tristesa el bosc cremat. El recorregut finalitzava amb l'àrea desertificada, d'argila seca i esquerdada, sota la vigilància d'una calavera de vaca, símil hollywoodià del *far-west*.

Aquesta exposició és fruit del treball de tres anys aplegant,

enganxant i serrant planxes de cartró i material de rebuig que l'artista ha aprofitat amb enginy. Des que els arbres són «El Bosc dels Sentits», aquest ha peregrinat de Ripoll a Camprodon, i de Sarrià de Ter a Vilanova i la Geltrú. En cada etapa Eudald Alabau recull més material i més amics, amb la satisfacció que dona haver trobat un fil conductor que lliga la natura, el bosc del Ripollès que coneix des de petit, amb l'escultura i la docència, el seu ofici.

Assumpció Vila

El carrer Estret, a estudi

El 14 de desembre la Fundació Josep Pla de Palafrugell va organitzar una Jornada d'Estudi sobre *El carrer Estret*, amb motiu del cinquantè aniversari de la seva publicació.

L'any 2001 es van complir 50 anys de la publicació d'*El carrer Estret*. Amb motiu d'aquesta celebració, la Fundació Josep Pla va inaugurar l'exposició «*El carrer Estret*. La poètica de la banalitat», i va organitzar una jornada d'estudi sobre aquesta obra.

Aquesta trobada, que ens va permetre veure Palafrugell cobert de neu, va constituir una profunda reflexió, des de diferents punts de vista, al voltant de la novel·la més llegida i reeditada de Pla, però alhora la que generalment compta amb menys atenció per part dels estudiosos. A *El carrer Estret* Josep Pla descriu la vida quotidiana de Torrelles, un poble del Baix